метод здається найбільш прийнятним для зменшення обсягів облікової роботи і об’єднання бухгалтерського та податкового способів нарахування амортизації.

Але розмір амортизаційних відрахувань усе одно не збігатиметься. Справа в тому, що пунктом 29 П(С)БО 7 чітко встановлено щомісячне нарахування амортизації шляхом ділення річної суми амортизації на 12, а відповідно до вимог Закону про податок на прибуток амортизацію необхідно нараховувати щоквартально. Використання «податкового методу» (у відсотках від залишкової вартості) спричинить виникнення різної суми нарахованої амортизації.

Таким чином, бухгалтерський і податковий облік основних засобів необхідно вести незалежно один від одного, причому застосування «податкового методу» нарахування амортизації не можна назвати зручним або доцільним, його використання не тільки не зменшить обсяг облікової роботи, але сприятиме створенню хаосу в обліку.

УДК 658.589

ДОБРОВА Г.О., ***МЕХОВИЧ С.А.,*** канд. екон. наук

ІННОВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Останнім часом в Україні в багатьох програмах, присвячених економічним та соціальним перетворенням, досить мало місця приділялося питанням використання інновацій як засобу економічного росту. Але в сучасному суспільстві і за умовами ринкової економіки запорукою розвитку та прогресу суспільства і держави в цілому є стрімкий процес розвитку технологій, в основі якого лежить перетворення наукових досліджень на основну продуктивну силу.

В Україні поняття “інновація” почало активно використовуватися в період перехідної економіки. Дуже часто під “інновацією” розуміють “інноваційна діяльність”, “інноваційний процес”, “інноваційне рішення”. Це відбувається тому, що різні науковці в економічних працях по різному визначають сутність цього поняття.

Інноваційні процеси багатогранні і різні за своїм характеромі, отже, форми їх організації, масштаби та способи впливу на інноваційну діяльність також відрізняються різноманітністю. Мотивом для розвитку інновацій в першу чергу є ринкова конкуренція. Таким чином, інноваційна діяльність сприяє виживанню фірм в конкурентній боротьбі.

Щоб сформувати певні конкурентні переваги підприємствам необхідно виконати деякі умови, зокрема: економічну діяльність фірми і конкурентоспроможність товарної маси, яка в динаміці показує ступінь задоволення попиту. Ці питання підприємтва вирішують враховуючи те, якому способу розвитку і економічного зростання вони віддали перевагу.

Підвищенню конкурентоспроможності вітчизняного виробника на українському ринку та збільшенню авторитету на світовому ринку сприяє використання такого чинника, як інвестиції, зокрема іноземні. Для досягнення цієї мети, тобто залученню інвестиційних коштів домашніх господарств в економіку, необхідно впровадити таку системе, яка б гарантувала повне відшкодування коштів та отримання відсоткового доходу.

В Україні на цей час більшою мірою застосовується пряме бюджетне фінансування державних наукових структур, але на наукові дослідження виділяються незначні кошти. Тобто на наукові розробки й інновації виділяється коштів значно менше від потреби, бо значна частка з них витрачається на виплати різноманітних комунальних платежів, заробітної плати, оплату податків і т.д.

Ефективність інновацій і на рівні підприємства, і цілої держави є загальновизнаною та очевидною. В нашій країні спостерігається зменьшення інноваційної активності, тоді як в інших розвинутих країнах світу вдало використовуються досягнення науково-технічного прогресу. Це обумовлює приріст реального національного доходу майже 30 %.

На сучасному етапі розвитку Україні притаманний недостатній розвиток науково-технічної діяльності. Це зумовлюється цілою низкою невирішених проблем інституційного характеру, які затримують підвищення інноваційної активності та заважають залученню інтелектуального потенціалу в економічну діяльність. До таких проблем, які носять стримуючий характер, відносяться недостатня досконаліть законодавчої бази та непослідовність дій виконавчої влади, невідповідність реальних дій владних структур проголошеним засадам інноваційної політики та її підтримки державою.

Досить довго інноваційна діяльність в Україні складалась в застосуванні нових розробок у вітчизняних технопарках. На даному етапі підвищується цікавість держави до створення малих наукомістких підприємств, бо саме вони зможуть вивести на ринок нову продукцію. Причиною росту інтересу держави є проголошення стратегії європейської інтеграції України. Крім того, половина всіх нововведень XX століття припала саме на малі підприємства.

Економічний розвиток залежить від багатьох чинників. Створення ефективної інноваційної економіки має бути стратегічним напрямком розвитку нашої держави в першій половині XXI століття. Бо якщо націлитися на досягнення цієї мети, наша країна зможе подолати певні труднощі данного періоду, зможе стати гідним суперником в конкурентній боротьбі з іншими державами та рівноправним партнером у світовому інноваційному процесі.

УДК 336.763.3

ДОРОШ А.О.

МУНІЦИПАЛЬНІ ОБЛІГАЦІЇ У ВИРІШЕННІ ПРОБЛЕМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Муніципальні позики є одним із важливих інструментів фінансування критичних суспільних потреб, таких, як розвиток систем електропостачання, водопостачання та каналізації, будівництва житла, розвиток транспортних мереж, будівництва об’єктів освіти, охорони здоров’я і т.п. Існує широкий історичний та світовий досвід використання муніципальних облігацій. Так, у США, світовому лідері в цій сфері, спостерігається широкий спектр пропозицій муніципальних облігацій різноманітних видів: більше 6000 випусків, розмір яких становить близько 20% ВВП. В Україні цей показник дорівнює приблизно 0,6% ВВП.

Сьогодні український ринок муніципальних облігацій знаходиться на початковій стадії свого розвитку. Перші спроби України започаткувати розвиток ринку місцевих позик позначилися виходом м. Черкаси в 1995 році на ринок внутрішніх запозичень. Після, емітували облігації великі міста країни: Київ, Одеса, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків. Вже на кінець 1997 року в